

Tema: NUSIDĖJĖLIAI, KURIEMS ATLEISTA
„Leisk man vėl džiaugtis Tavo išganymu” (Ps 51)

Mažas priminimas: nereikia painioti nuodėmės ir trapumo arba polinkio, ribotumo, gundymo ar net moralinės klaidos. Nuodėmė yra religinė, biblinė kategorija, ji yra tai, kas sužeidžia mano ryšį su Dievu ir kitais. O geriausia prisiminti, kad Evangelija nepainioja nusidėjėlio ir nuodėmės: viena yra atmetama, kitas yra išganomas.

Šv. Rašto skaitiniai:

- Mt 9, 9–17

Jėzus pakviečia muitininką: „Aš atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių.”

- Lk 19, 1–10

Jėzus pakviečiamas pa Zachiejų: „Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo pražuvę.”

- Lk 15, 11–32

Tėvas ir du sūnūs: „Bet reikėjo puotauti bei linksmintis...”

Peržvalgai ir pasidalinimui:

1. Kokią blogio ir nuodėmės realumo patirtį man duoda pasaulis, kuriame gyvename ir aplinka, kuri mane supa?
2. Šv. Paulius apie nuodėmę kalba vienaskaita: „nuodėmė, kuri gyvena manyje” (Rom 7). Ką tai sužadina manyje? Kokiais žodžiais man atrodo teisinga apie tai kalbėti?
3. Kokia yra mano patirtis, susijusi su Susitaikymo sakramentu? Kokią vietą faktas, kad man dovanota, turi mano santykije su Dievu ir kitais? Ką tai keičia ar galėtų keisti?